

آیات ایستادگی - قسمت ۳ (حضور در میدان)

حجت الاسلام والمسلمین عبدالله حاجی صادقی

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ».

دومین محوری که خدا در ستایش این مردم بیان کرده و اتفاقاً امروز می‌خواهم یک آیه‌ای را برایتان بخوانم که مستقیماً مربوط به همین حضور در خیابان و مستقیماً مربوط به حضور در میدان‌هاست و فقط جهاد در میدان جنگ را شامل نمی‌شود، این مورد ستایش خداست.

خدا بعد از نکوهش کسانی که در جهاد تبوک شرکت نکردند (می‌دانید حرکت پیامبر از مدینه برای تبوک منجر به جنگ نظامی نشد و با همان حرکت پیامبر، دشمن عقب‌نشینی کرد؛ و در عین حال خدا عده‌ای که از این راهپیمایی و از این حرکت به میدان جهاد خودداری کردند را ابتدا نکوهش می‌کند و سرزنش می‌کند) بعد یک قانون کلی بیان می‌کند. این قانون کلی برای امروز ما خیلی مهم است. می‌گوید امت اسلامی نباید از رسول خدا و رهبری تخلف کند. آقایان و مفسران گفته‌اند این آیه (آیه صد و بیست سوره توبه) مختص پیغمبر نیست و شأن رهبری پیغمبر را بیان می‌کند. خدا می‌گوید نباید شما جان خودتان را از جان رهبری‌تان عزیزتر بدانید؛ باید اهل دفاع باشید. بعد می‌گوید چرا من می‌گویم در میدان حضور داشته باشید؟ چرا می‌گویم در دفاع از پیامبر و رهبری اقدام کنید؟ پاداش این عمل را بیان می‌کند.

امروز در این برنامه خوب است شما پاداش این حضورتان را از زبان خدا بشنوید: «ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطْئُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ...» این جمله را یک بار تکرار می‌کنم: «وَلَا يَطْئُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوِّ نَيْلًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ». آیه بعدی‌اش هم این است: «وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ».

خلاصه‌اش این است: هر سختی و هر مشکلی که تحمل کنید، هر گامی که بردارید، خدا از آن غافل نیست؛ خدا آن را برای شما می‌نویسد، یعنی ثبت می‌شود و حفظ می‌شود. این قدم‌ها حفظ می‌شود و بعد بدانید از خدا شاکرتر کسی نیست. این آیه هفت کاری که شما انجام می‌دهید را بیان می‌کند که پاداش دارد. این هفت مورد را دقت کنید، ببینید مخصوصاً بعضی از آن‌ها چقدر با این حضورهای شما، با این راهپیمایی‌های شما و با این تلاش‌های شما نسبت دارد:

یک: «لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ» (هیچ تشنگی)، دو: «وَلَا نَصَبٌ» (هیچ رنج و سختی)، سه: «وَلَا مَخْمَصَةٌ» (گرسنگی تحمل نمی‌کنند). چهارمی‌اش را عنایت کنید: «وَلَا يَطُؤُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ» (هر گام و حرکتی که برمی‌دارید و دشمن را ناراحت می‌کند). آیا این حضور شما استکبار را به غضب نیاورده و دشمنان را ناراحت نکرده؟ خدا می‌گوید هر گامی بردارید، هر مقداری که حضور پیدا کنید و با آن کار، دشمن را به غضب آورید، دشمن را ناراحت کنید و غیظ دشمن را بالا ببرید، برای شما عمل صالح نوشته می‌شود. پنجم: «وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوِّ نِيْلًا» (هیچ ضربه‌ای دریافت نمی‌کنید). این جمله را دو جور معنا کرده‌اند: هیچ ضربه‌ای دریافت نمی‌کنید (بمباران‌تان می‌کنند، خانه‌هایتان را خراب می‌کنند) یا هیچ ضربه‌ای نمی‌زنید؛ هر دو جور معنا شده است. ششم: «وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً» (هیچ مالی، چه کوچک و چه بزرگ انفاق نمی‌کنند) و هفتم: «وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا» (باز اینجا نگاه کنید شبیه آن چهارمی است؛ هر سرزمین و خیابانی را که می‌پیمایید).

همه این‌ها دو بار در این دو آیه گفته شده که برای شما ثبت می‌شود و نوشته می‌شود. یک بار می‌گوید می‌خواهم این‌ها را عمل صالح قلمداد کنم که در قیامت به دردتان بخورد، یک بار هم آخر آیه دوم می‌گوید: «لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ». به این موارد مخصوصاً چهارمی و هفتمی دقت کنید. تکرار می‌کنم: هر گامی بردارید، هر حضوری پیدا کنید در میدان، هر اقدامی که انجام بدهید، هر فریادی که می‌زنید و هر ندایی که بلند می‌کنید، خدا می‌گوید من می‌شنوم، من می‌بینم، ثبت می‌کنم، ضبط می‌کنم و به عنوان یک عمل صالح، شما را به بهترین اعمال پاداش می‌دهم.

مبارک باد بر شما این قدردانی خدا و این پاداش خدا نسبت به این حضورتان و نسبت به این عمل صالحی که انجام می‌دهید. این آیه را می‌توانید «آیه راهپیمایی‌ها»، «آیه حضور در میادین» و «آیه حضور در صحنه» برای همه عرصه‌ها، به‌ویژه در زمان خودمان مطرح کنیم. «وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ».